

PERSEPOLIS

MƏRCAN SƏTRAPİ

Fransızcadan tərcümə:
Elvin Abbasbəyli

QANUN NƏŞRİYYATI

PERSEPOLIS

MARJANE SATRAPI

“Persepolis” Mərcan Sətrapi tərəfindən yazılmış və qrafik roman janrında olan məşhur əsərdir. Kitab müəllifin İran İslam İnqilabı dövründəki uşaqlıq və gənclik illərini əks etdirir. Sətrapi öz həyat hekayəsini həm vizual, həm də mətn vasitəsilə oxucuya çatdırır, oxucunu həm tarixi, həm də şəxsi təcrübələrlə tanış edir.

Əsərin baş qəhrəmanı solçu baxışlara malik intellektual ailənin yeganə qızıdır. Gənc qızın gözü ilə ölkədə baş verən mürəkkəb siyasi proseslər və insanların bu proseslərin gətirdiyi çətinlikləri dəf etmək üçün göstərdikləri fədakarlıqlar təsvir olunur. Əsərdə ailəsinin Mərcanı Avstriyaya təhsil almağa göndərməsindən, daha sonra Mərcanın Avropadakı həyatı və ənənəvi İran dünyagörüşündən müasir Avropa dünyagörüşünə keçidi haqda bəhs olunur.

Əsər İran cəmiyyətindəki siyasi dəyişikliklərin insanların gündəlik həyatına təsirini, fərdi azadlıqların məhdudlaşmasını və ailə bağlarının gücünü təsirli şəkildə göstərir.

2007-ci ildə İran-Fransa istehsalı olan eyni adlı “Persepolis” animasiya filmi nümayiş olunub. Film geniş tamaşaçı sevgisi qazanıb və Kann Film Festivalında münisflər heyətinin xüsusi mükafatına layiq görülüb.

1

A high-contrast, black and white graphic illustration of a crowd of people, likely women, with their arms raised in a gesture of protest or solidarity. The style is reminiscent of mid-20th-century political posters. The figures are rendered in a simplified, almost stencil-like manner, with dark silhouettes and white highlights. The composition is dense, with many arms reaching upwards, creating a sense of collective action and movement. The background is solid black, making the white outlines of the figures stand out prominently.

ÇOX İSTİDİR.

AZADLIQ ÜÇÜN EDAM.

HEY! MƏN QARANLIQLAR CANAVARIYAM.

HİCABIMI VER!

AYAQLARIMI YALAMALISAN.

İHA! İHA!

HƏM DƏ ONA GÖRƏ Kİ BİR İL ÖNCƏ, 1979-CU İLDƏ FRANSIZ DİLLİ DÜNYƏVİ MƏKTƏBDƏ İDİK.

ORADA OĞLANLAR VƏ QIZLAR BİR YERDƏ OXUYURDULAR.

VƏ QƏFİLDƏN 1980-Cİ İL GƏLDİ...

İKİ DİLDƏ TƏHSİL VERƏN BÜTÜN MƏKTƏBLƏR BAĞLANMALIDIR.

ONLAR DÜNYA KAPİTALİZMİNİN SİMVOLUDUR.

MƏNƏVİ POZĞUNLUĞUN SİMVOLUDUR.

BUNA "MƏDƏNİ İNQİLAB" DEYİRƏM.

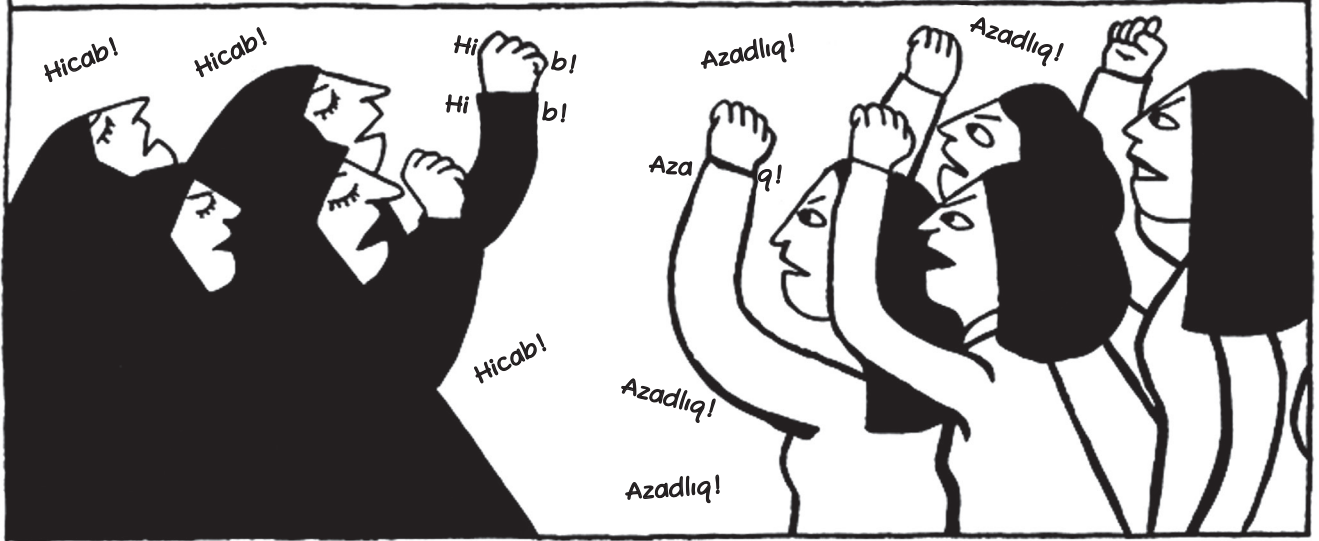
BAŞIMIZI HİCABA BÜRÜDÜLƏR VƏ BİZİ OĞLAN SİNİF YOLDAŞLARIMIZDAN AYIRDILAR.

BAX BELƏ!

KÜÇƏLƏRDƏ HİCABIN ƏLEYHİNƏ VƏ LEHİNƏ MİTİNGLƏR GEDİRDİ.

BU MİTİNGLƏRİN BİRİNDƏ BİR ALMAN JURNALİSTİ ANAMIN ŞƏKLİNİ ÇƏKMİŞDİ.

ONUNLA, HƏQİQƏTƏN, FƏXR EDİRDİM. ONUN ŞƏKLİ BÜTÜN AVROPADA YAYILMIŞDI.

HƏTTA BİZDƏKİ DƏRGİLƏRDƏN BİRİNDƏ DƏ ÇIXMIŞDI. ANAM ÇOX QORXURDU.

O, SAÇLARINI BOYADI.

VƏ UZUN ZAMAN QARA EYNƏK TAXDI.

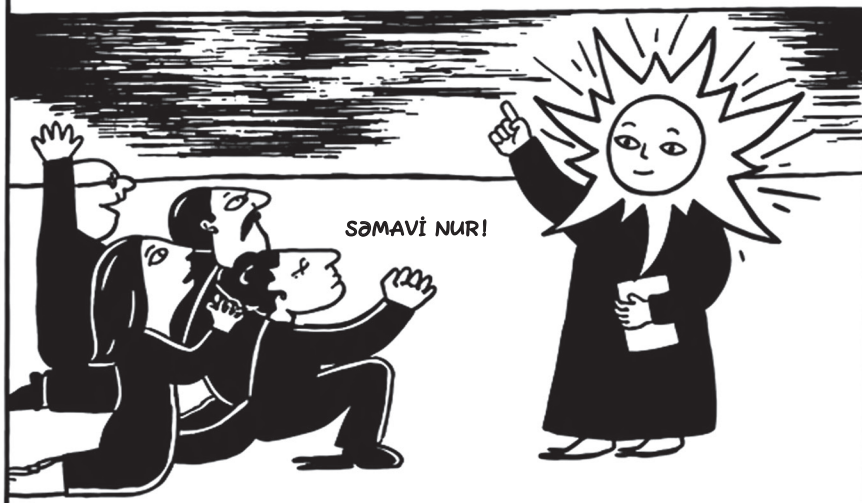
HİCAB HAQDA NƏ DÜŞÜNƏCƏYİMİ ÇOX DA BİLMİRDİM. ÇOX İNANCLİ İDİM. AMMA MƏN VƏ VALİDEYNLƏRİM ÇOX MÜASİR VƏ AVANQARD İDİK.

GÖZÜMÜ AÇIB DİNİ GÖRMÜŞDÜM.

İNQİLABDAN BİR NEÇƏ İL ÖNCƏ, ARTIQ ALTI YAŞIMDA PEYĞƏMBƏRLƏRİN SONUNCUSU OLDUĞUMDAN ƏMİN İDİM.

MƏNDƏN ÖNCƏ BİR NEÇƏSİ OLUB.

MƏN SONUNCUYAM.

MƏN PEYĞƏMBƏR OLMAQ İSTƏYİRDİM...

ÇÜNKİ XİDMƏTÇİMİZ BİZİMLƏ EYNİ MASADA OTURUB YEMİRDİ.

ÇÜNKİ ATAMIN MAŞINI "KADİLLAK" İDİ.

VƏ XÜSUSƏN DƏ ONA GÖRƏ Kİ, NƏNƏMİN DİZLƏRİ HƏMİŞƏ AĞRIYIRDI.

GƏL MƏRCİ! QALXMAĞIMA KÖMƏK ET!

NARAHAT OLMA! YAXINDA HEÇ BİR AĞRIN QALMAYACAQ! GÖRƏCƏKSƏN.

